

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 33/2016
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.С., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Т.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр. 70/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.353/15 од 20.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.С. – адвоката Т.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр. 70/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.353/15 од 20.10.2015. године, у делу у којем се односи на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2К бр. 70/14 од 02.04.2015. године, окривљени А.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.04.2013. године до 25.10.2013. године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ одређено је да се од окривљеног одузима опојна дрога "хашиш" умотана у парче фолије у три груменчића ваљкастог облика укупна бруто тежине 1,56 грама, опојна дрога канабис (марихуана) у четири ручно савијена парчета АЛУ фолије укупно бруто

тежине 4,73 грама и опојна дрога марихуана у прозирној зеленој ПВЦ кесици укупне бруто тежине 46,39 грама.

На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања судског пашала и трошкова кривичног поступка и одређено да ови трошкови падају на терет буџета.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.353/15 од 20.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.С., а пресуда Вишег суда у Зрењанину 2К бр. 70/14 од 02.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.С. – адвокат Т.Д., због повреде одредаба члана 226. став 8. и члана 229. став 2. раније важећег ЗКП („Службени лист СРЈ“, бр. 70/2001, 68/2002, „Службени гласник РС“, бр. 58/2004 ... 76/2010), односно због повреде одредаба члана 74. став 1. тачка 3. важећег ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. важећег ЗКП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 32/2013), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости, у делу којем се односи на повреду одредаба члана 74. став 1. тачка 3. сада важећег ЗКП и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. актуелног ЗКП је неоснован, док је у осталом делу исти захтев недозвољен.

Позивајући се на повреду одредаба члана 74. став 1. тачка 3. сада важећег ЗКП, бранилац окривљеног А.С. у захтеву за заштиту законитости наводи да окривљени А.С. у време доношења решења о задржавању, дана 16.04.2013. године у 22,45 часова, није имао браниоца, супротно одредби члана 229. став 6. ЗКП који је важио у време предузимања ове радње, те којом је прописано да осумњичени морају имати браниоца чим орган унутрашњих послова донесе решење о задржавању, а што представља и повреду одредаба члана 74. став 1. тачка 3. сада важећег ЗКП, којом је такође прописано да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева су неосновани.

Ово стога што из списка предмета – из решења МУП-а РС – Полицијске управе Кикинда Ку бр.820/13 од 17.04.2013. године произилази да је у

тренутку доношења решења о задржавању осумњиченог А.С. у трајању од 48 сати, осумњиченом обезбеђен бранилац по службеној дужности, и то адвокат Б.Б.

Како је, према томе, окривљени А.С. у тренутку доношења решења о задржавању у трајању од 48 сати имао браниоца, који му је постављен по службеној дужности, то су наводи захтева којима се указује да је у конкретном случају дошло до повреде одредаба члана 229. став 6. раније важећег ЗКП, односно члана 74. став 1. тачка 3. сада важећег ЗКП, оцењени неоснованим.

Неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. С тим у вези, у захтеву се истиче да је правноснажна пресуда заснована на низу незаконитих доказа из предкривичног поступка – на незаконито сачињеном записнику о претресању стана и других просторија мајке окривљеног, Л.С., од 17.04.2013. године, те на незаконито сачињеној потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног А.С. од истог датума.

По оцени овога суда, тачни су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је у предкривичном поступку незаконито извршено претресање стана и других просторија мајке окривљеног, Л.С., обзиром да из списка предмета произилази да је претресање извршено ноћу, што је супротно члану 78. став 4. ЗКП који се примењивао у време предузимања ове радње, при чему то није било одређено судском наредбом, нити је започето дању па није довршено, а нису постојали ни разлози из члана 81. став 1. тада важећег ЗКП, да се претресање изврши ноћу.

Наиме, одредбом члана 78. став 4. тада важећег ЗКП, прописано је да се претресање по правилу врши дању, те да се претресање може вршити и ноћу када је одређено судском наредбом, као и ако је дању започето па није довршено, или ако постоје разлози из члана 81. став 1. тог законика. Из наредбе истражног судије Вишег суда у Зрењанину 4Кри 132/13 од 17.04.2013. године, произилази да је наређен претрес стана свих просторија у К., где борави лице Л.С., при чему се у наредби не наводи да ће се претресање извршити ноћу. Из записника о претресању стана мајке окривљеног Л.С. од 17.04.2013. године, произилази да је претресање започето у 03,00 часова ноћу и да је завршено у 03,25 часова, дакле да је претресање у конкретном случају извршено супротно одредби члана 78. став 4. тада важећег ЗКП. Поред тога, из истог записника произилази да је претресању стана присуствовао само један пунолетни грађанин као сведок, и то М.П., што је супротно одредби члана 79. став 3. тада важећег ЗКП, којом је прописано да претресању стана или лица присуствују два пунолетна грађана као сведоци.

Како је, дакле, у конкретном случају претресање стана мајке окривљеног, Л.С., извршено супротно цитираним законским одредбама, то и потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног А.С., а која представља саставни део тог записника, није сачињена на законом прописан начин, те дакле, посредно представља незаконит доказ.

Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. актуелног Законика о кривичном поступку постоји ако се пресуда заснива на доказима на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају била би донета иста пресуда и без записника о претресању стана и других просторија мајке окривљеног те без потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног А.С., обзиром да окривљени А.С. током целог поступка није довео у сумњу чињеницу да је опојну дрогу марихуану држао у кући своје мајке, већ је признао да је опојна дрога марихуана у количини од 514 грама, као и у количини од 43,99 грама, а како је то утврђено и правноснажном пресудом, његова.

Наиме, окривљени је признао да је предметна опојна дрога његова у свим одбранама изнетим у току поступка у присуству изабраних бранилаца и у присуству бранилаца по службеној дужности, и то на записнику о саслушању у својству осумњиченог у службеним просторијама ОКП ПУ Кикинда дана 17.04.2013. године, затим у одбрани изнетој пред истражним судијом дана 18.04.2013. године, те на главним претресима одржаним дана 19.09.2013. године, 14.01.2014. године и 24.02.2015. године, па је стога очигледно да би иста одлука у конкретном случају била донета на основу признања окривљеног А.С.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, одбијен је као неоснован.

У преосталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен је као недозвољен.

Наиме, у преосталом делу бранилац окривљеног правноснажну пресуду побија због повреде одредаба члана 229. став 2. и члана 226. став 8. раније важећег ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничено је право окривљеног (дакле и његовог браниоца, сходно одредби члана 71. тачка 5. ЗКП), на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек, и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.) ЗКП.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у осталом делу захтева правноснажно решење побија због повреда које нису таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости у овом делу одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, донета је одлука као у изреци пресуде, а на основу члана 491. став 1. ЗКП, у односу на одбијајући део, те на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.